

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

Aprilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

A P R I L I S.

S. WALERICUS AB. 1. Aprilis.

IMaginem Davidis in **W**ALERICO agno-
 nam & hic puer pastoritiam exercuit, &
 testudine totum Psalterium canere nullo
 cit magistro, dignus & ipse, qui è caulâ in au-
 vel aulâ dignius Cœnobium assumeretur, ubi
 lam Saulis lanceam timeret. Tantum apud D
 potuit, ut plantaria colenti nulla unquam
 fata & brassicas læderet; neque vermiculos fo-
 sed aves etiam ita obsequentes habuit, ut ex
 ejus pranderent cœnarentque. Rigente br
 ædes Sacerdotis foco fovendus subierat, q
 aliis, quàm veller, calere ignibus sensit. Sacc
 enim & loci Præfectus una tum fortè prand
 Venerem prætextatis verbis nominare ausi,
WALERICI dolore exussere. Abeunte Divo
 Dei vindicta subiit: Sacerdos oculis captus
 Præfectus lentâ fœdâque morte contabuit, lo
 ambo linguæ lascivæ pœnas daturi. Eâ sub
 tumulari denique **W**ALERICVS voluit, sub
 Deo supplicare vivus consuêsser, ratus be
 corpus quiescere, ubi benè vixisset. Et verò c
 se molliter manifestè ostendit; ne in Aram
 dem à sancto Bernardo invitatus migrare
 nuit. *Ex Surio.*

*Faceffat ab ore Militis Christi omnis vani
 ineptia, & lingua, qua immaculati Agni imò
 Verbi rubet sanguine, dedignetur otiosi sermonis
 cibus inquinare. S.P. Damian. l. 6. Ep. 26.*

S. FR.

S. FRANCISCUS DE PAULA.

2. Aprilis.

FRANCISCUS DE PAULA decimo tertio ætatis anno, à parentibus ex voto sancto Francisco consecratus, monente Deo, novam Religionis familiam Minimorum nuncupandam condidit. Piorum ope ædiculã sacram molientem sanctus Franciscus monuit, ut angustiis illis prolatis, amplio-rem faceret: impensas causantem fidere Deo iussit; muris ergo dejectis, mox ab homine copioso magnam vim auri in opus accepit. Cùm virtutibus omnibus abundaret, ardebat tamen charitate maximè, quæ ad illum cælo defluxit globo igneo inscripta, ejus tessera futura & Ordinis insigne. Ea flamma cùm totum hominem corripuisset, nihil mirum est, ardentes deinde titiones impunè tractasse, subiisse caminos, cibos quin adeò absque foco solã Charitatis flammã percoxisse: sed animos hominum eodem incendio ambussit, & extremis odiis dissidentes non alio ferrumine colligavit, artificiosus in miracula sancti Amoris. Ut cum fratribus duobus pomiferæ arboris causã inimicitias inter se alentibus, arborem dissilire mediam iussit, neuter ut uno pomo esset ditior; vel cùm pauperum causam apud Regem acturus nummum aureum inter digitos diffregit, ex quo cùm sanguis copiosè manaret, inopum eum esse dixit, qui acerbis exactionibus exurgerentur. Hãc denique virtute ad cælum subvectus est anno M.D.VII. eadem fiducia aërem transvolans, quã olim mare pallio suo instratum enavigavit. *Ex vitã.*

Quàm pulchrum est, quàm decorum, vulnus à Charitate accipere. Alius jaculum carnei amoris accepit,

H 2

alius

*alius terreno cupidine vulneratus est ; tu nuda pe-
tuum, & prabe te jaculo formoso ; siquidem DEVS
gittarius est. Orig.hom.2.in Cant.*

S. GENOVEFA PALATINA 2. Apr.

GENOVEFA Brabantia Ducis F.Sifridi Con-
tis Palatini conjux, post votum DEIPARAE
etum filium enixa est, id temporis Sifrido in
agente. Interea Golo, qui pro Duce Rempub-
ministrabat, cum pudicitiam sæpè sæpius GEN-
VEFA necquicquam tentasset, ut scelus scelere
geret, apud reducem Principem in suspicio-
eam adduxit, ac si alieno ex toro filium sustu-
set. Maritus continuo crimen cum matre & pu-
aquis jubet margi. Sed mitiores domino fam-
cum in silvas utrumque exposuissent, domi se-
perata peregrisse adsimularunt. Nec defuit et
inter silvas afflictis miserorum MATER, sed
vam misit, quæ statâ horâ quotidie infanti ubi
præberet. Annus agebatur orbis restaurati de-
exilii GENOVEFAE V. cum Sifridus, dum feras
rit, in homines offendit, in iis conjugem &
rum, in utroque crimen suum agnoscit, VIRE-
verò SOSPITATRICI id loci templum struit.
ejus beneficia urbes taceant, vel silvæ loquan-
Ex Molano.

*In quacunq̃ue hominum verseris frequentia,
aliena conversationis esse aut curiosus explorator
temerarius judex : & si actum quid deprehendes,
sic judices proximum, magis autem excusa. Bern-
duod.grad.Hum.*

S. MUSA VIRGO. 2. Aprilis.

ERat MUSA virgo Romana, rarum, at breve
 teneræ ætatis miraculum, cujus lecto nomi-
 ne, cave citharam chorosve cogites; nullæ occur-
 rant Pierides; vitæ severitatem, verborum mode-
 rationem, animi recessum disce. Quiescenti olim
 Deipara, denso virginum sacrarum agmine cincta,
 se obtulit; omnibus in vultu nitor solis, in veste
 candor nivis. Et Regina quidem eam affata: Co-
 mites, inquit, meas dote virginitatis filii mei con-
 nubium promeritas vides? augebis tu numerum,
 si moribus matronam potius quam puellam præ-
 stiteris, & infantia senilem miscueris temperatio-
 nem. Nihil, quo pares leviter exultant, amabis. Re-
 ligioni risum, jocum sceleri duces. Ad honesta
 oculis, ad interrogata verbis uteris. Ad necessaria
 manum, ad jussa gradum movebis. Sic efficiam ut
 trigesimo die voti compos fias. Sub hæc ita muta-
 ta est MUSA, ut sollicito parentum oculo non indi-
 geret, ex quâ tot gravitatis peti argumenta pote-
 rant. Itaque interrogare subiit novi moris causam:
 quam filia nocturni visi commemoratione attoni-
 tis indicavit. Quinto inde ac vicesimo die febrim
 corripitur: trigesimo Deiparâ MUSA evocante,
 illa gestiens iterat, *Ecce Domina venio*, & cum voce
 hinc abiit; vobis quoque, qui MUSAS colitis, Du-
 cem præbitura se, monituraque cælum ambientibus
 morum levitatem oneri esse. *Ex l. 4. Dial. S. Greg.*

*Vt Deum contempleris factus es; non ut humi irre-
 pat vita tua; non ut pecudum ritu voluptate perfruaris:
 veriùs ut ad normam & institutum caelestis vitæ tuam
 ipsius componas. S. Basil. hom. II. in Hexem.*

H ;

S. R. I-

S. RICHARDVS EP. 3. Aprilis.

RICHARDVS natione Anglus fratris inopiam
 servilibus ministeriis voluntate susceptis, le-
 vavit, eidemque paternâ hæreditate, pactoque
 nobilis & opulentæ virginis matrimonio cessit.
 Dum litteris navaret operam, nullo certo vivendi
 præsidio, communi cum Sodalibus duobus pallio,
 vicissim scholas aditurus utebatur. In Episcopatus
 fastigium evectus, cum honore, ut assolet, non
 mutavit morem, paupertatem à se fugientem velut
 elapsam bonam fortunam insecutus: aureis quip-
 pe argenteisque vasis in pauperum annonam ex-
 pensis, præstare dictitabat, fictilibus, more paren-
 tis, cœnare, quàm Christum egenorum turbâ re-
 præsentatum esurire. Uno pane mille homines sa-
 turavit, Deo voluntati benefaciendi facultatem
 suggerente. Aliquot suarum domorum incen-
 dium restrictæ ad largiendum manus vindictam
 est interpretatus; & quos multi convicio à se ma-
 nuque rejiciunt inopes, tanquam accepturus, non
 daturus beneficium, ad petendum blando affatu
 excitabat: ejus facti rationem postulatus, illud
 ex divinis literis protulit: *Domine præveniisti eum in
 benedictionibus dulcedinis.* Sub mortem notum Dei-
 paræ cultoribus carmen à Sacerdotibus lectulo
 adstantibus iterari voluit:

Maria mater gratiæ, Mater misericordiæ, Tu
 nos ab hoste protege, Et horâ mortis suscipe.

Immortuus est sacræ crucis complexibus ad an-
 num M. CC. XLV. *Ex Surio.*

*Dic mihi, ubi nunc amatores mundi, qui ante pati-
 ca tempora nobiscum erant? quid ex eis remansit, nisi
 cineres & vermes? Attende quid sunt, quid fuerunt?*

homi-

April. 3. April.
 homines fuerunt, sicut tu, comederunt, biberunt, riserunt
 & in puncto ad inferna descenderunt. Bern. l. Med. c. 2.

S. JOSEPHUS POËTA C.

3. April.

JOSEPHVS ævi sui Poëta clarissimus Thessalo-
 nicæ & Byzantii vitam egit, qualem agere Mu-
 sæ amant, à mundi turbis semotam. Parnassus ei
 cella, lectus terra, cibus panis, potus aqua fuit: nam
 hâc, & non mero fluere Hippocrenen noverat.
 Hic ille sacrorum vatum monumenta lectitare, in
 vota non vana Poëtarum nomina, sed Numen
 vocare, atque ita demum pleno ore Cælites canere.
 Porrò in D. Bartholomæi laudes iturus, cum
 evocare omnes ex Helicone Musas gestiret, medi-
 tabundo ipse Divus adesse, & libro pectori admo-
 to benè precari visus est. Non è Parnasso, sed cæ-
 lo hoc fuit somnium. Nam deinceps versus JOSE-
 PHVS non fecit, sed fudit, ut qui exciperent, jam
 olim ad omnes ungues examinatos, nunc è me-
 moriâ tantum promi autumarent. Itaque Impera-
 toribus etiam gratus, non potuit tamen, quin in
 exilium secundò pelleretur. Sed quia causam ha-
 bebat cum DEO communem, etiam hîc Poëtarum
 ingeniosissimum vicit, locoque ac muneri suo
 semper restitutus, demum immortalis laureâ do-
 nandus ad Mecænates suos abivit Superos. Hos
 omnes, quos quidem versu laudavit, ad exequias
 Poëtæ sui confluisse, S. Theodorus ab iis ipsis
 rediens cuidam ad tumbam suam supplici narra-
 vit. Tantum refert, scire quos laudes. Nunc dum
 non laudanda in mundo laudant Poëtæ, quod pre-
 tium ferunt, nisi ut splendidè diu mentientibus
 mundus splendidius mentiatur, & post multas fa-
 bulas

bulas ultima & longissima fabula ipsimet fiant? Et
Mensis.

Sicut ignis in lignis viridibus suffocatur, ita sapientia in adolescentiâ tentationibus & libidine impedita non explicat suum fulgorem, nisi labore, & studio, & oratione incentiva juventutis repellantur. S. Hier. ad Nep.

S. JOSEPHUS - HERMANNUS C.

4. Aprilis

HERMANNVS septem annorum puerulus coepit inter ultimam rerum omnium inopiam Musas, sed præ Musis impensè MARIAM colere. Eam cum in templi oedeo ludentem cum FILIOLO & D. Joanne vidisset, dextrâ VIRGINIS in societatem accitus, homo Superis collusit: puto ut cælum ostenderet, quis maximè ludus studiosum adolescentem deceret. A ludò saxum monstravit PATRONA, unde quoties egeret, nummos promeret. Ita Mecænate cælo usus, simul annum XIII fuit ingressus, mundo est egressus, & candidum Præmonstrati Ordinis habitum Steinfeldiæ suscepit; rarus longum cæli iter adolescentiæ mature ineundum esse. Inter religiosæ vitæ studia tantum amor in HERMANNO MARIÆ, quàm HERMANNI in MARIA crevit, ut eum primum amanrissimo JOSEPHI nomine donaret, tum deinde in Sponsum deligeret, dotemque in manus omnes cæli devitias FILIVM daret. Ægritudines illius complures suâ manu absterfit. Tristiozem, quòd muniis aliis distractus precibus vacare non possset, monuit, plus apud Superos sollicita in alios studia, quàm quieta inter preces suspiria mereri. Quoties genii supplex MARIÆ nomen venerabatur, toties omnibus perfundi sibi odoribus visus est. Cælo hic-

4. April.

hiemante litantis manus, ne à frigore offenderentur, JESVS & MARIA fovebant, duo utique calidissima sidera. Corpusculum mortui ut supra terram semper, ita etiam sub terrâ diu integrum mansit; an quia odoribus, quos memoravimus, illud condivit? *Ex Surio.*

Ecce parvulus in medio statuitur: studeamus effici, sicut parvulus iste: discamus ab eo, quia mitis est & humilis corde; ne magnus videlicet Deus sine causa sit factus homo parvus, ne gratis mortuus, ne in vacuum crucifixus. Bern. serm. 3. sup. Missus.

S. THEODULVS & AGATHOPVS

MM. 4. Aprilis.

Nemo vel citò vel serò nimis cæli viam ingreditur, si quidem ingreditur. Juvenis ætate THEODVLVS, senex AGATHOPVS, parili tamen cursu per Martyrum stadium cucurrerunt, anno à Christi ortu quarto supra trecentimum. Et THEODVLVS quidem ante cursum, bravium (certè arrham bravii) scribitur è cælo annulum accepisse, qui artificis cæli manum crebris miraculis, quibus omnes passim morbos pellebat, laudavit. Porro cum intra carceres ambo adhuc confisterent, in somnis ab ipso Numine sunt animati, ipsi verò ad fidem exemplo suo adductos alios animarunt. Postridie ad virtutis theatrum (tribunal tyranni) tracti in ruborem hunc, in lassitudinem tortores dederunt. Eâ, quæ secuta est, nocte, iterum carceribus clausi, idem uterque in somnis somnium viderunt. Naufragium sibi facere videbantur, sed auspiciatum illud, & nimium fortunatum: quòd cæteris quidem, quorum longè plurimi

H s

erant,

erant, fluctu haustis, ipsi nescio in quem montem cælo contiguum evasissent, candidis ibi vestibus ornati. Somnium hoc dies explicuit. In mare cum saxis appendicibus abjecti ipsissimum Olympum subierunt. THEODVLVS deinde multâ luce candidus, inde ad suos revisit, quod testamentum facere esset oblitus. Dixit ergo heredes omnium pauperes, & te quoque inter hujus testamenti executores hodie cupit habere. *Ex Metaphr. apud Surium.*

Navicula Christi nunc tollitur ad cælum, nunc in trepidationum ima descendit: nunc Christi regitur viribus, nunc formidine jactatur: nunc operitur fluctibus passionum, nunc confessionum remigiis enatat. Sed nos iterum atque iterum clamemus, Domine salva nos, Perimus. S. Chrysol. serm. 20.

S. VINCENTIUS C. 5. Aprilis.

SANCTUS VINCENTIVS antiquâ Ferreriarum familiâ in Hispaniâ natus, primis statim annis documenta edidit Magisterii pietatis, quod vir exercuit, jam puer inter pueros Magnus Orator. Ea initia egregiâ indole ac literarum eximio profectu fecit auctiora, omnem libertatem pertæsus, quæ levitatem oleret. Ingressus S. Dominici familiam, & Christi aspectu, morbo levatus, ejus imperio populos ad pœnitentiam evocare institit, tam strenuè quidem, ut satis constet Judæorum viginti quinq; millia, totidem ferè Saracenorum, Christo ejus operâ conciliata; Christianorum centum viginti millia eidem reconciliata; publicis flagitiis infamium quadraginta millia ad innocentiam reducta. Ardorem dicentis inde intelligas, quod capitalia ausos cum ad furcam comitaretur,

ora-

5. April.

VITÆ SANCTORVM.

179

oratione primum effervesce, mox collescere, denique in cinerem exarescere coegerit felicissimo supplicio amoris extinctos. Tot spoliis Orco abactis triumphantem mirum non est, si Styx odit, & spoliare castitatis gemmâ contendit, quantumvis irrito conatu, quòd in Magnæ Matris tutelâ esset, quæ suo pugili adstitit, & victorem rude donavit, in nos quoque exemplum repetitura, si cum VINCENTIO vincere vellemus. Acta olim furis mater, ac proli suæ iniqua infantem in multas partes secuerat: has collectas vir sanctus integritati vitæque restituit, post dæmonem etiam de morte triumphans, quæ proinde obstruere viam huic fideri non potuit, quo minus ad cælum anno M. CD. XVIII. ferretur *Ex Sur.*

Ad evitandas diabolicæ pugne molestias valenter assurgimus, si necessitatis ultima periculum providè pertractemus: nam si repentinus ille atque terribilis adventus Christi perpenditur, quid erit in mundo, ubi mens humana delectetur? S.P. Dam. l. i. epist. 19.

S. IRENE V. M. 5. Aprilis.

IRENE S. Anastasiæ famulabatur, conditione, non item virtutibus Heræ impar. Unà cum duabus sororibus ad tribunal rapta est immitis Dulciti, quodque magis timendum fuit, etiam lascivi. Profuit innocentibus, quòd amor in furorem abiit, qui Dulciti ad dissuaviandas ollas impulit, quarum fuligine deformatus cæcus amator, baccharusque per urbem populo ludos præbuit. Sed neque cum denudari virgines mandasset, vestes corporibus eripi ullâ vi potuere; pugnante prociis, & togas retinente mordicus pudore. Fornice deinde (Babyloniam dixisses) conclusæ IRE-

NES sorores, inter flammaram blanditias verius quam tormenta, mortem somni similem, illæsis corporibus, oppetierunt. IRENE verò ardentiores etiam ignes evasit, in lupanar quippe Veneris fornicem per vim intrusa, ab Angelis sub militari habitu latentibus, illibatâ virginitate, inde educta est, & in montem ablata, extra teli quidem Cupidinis jactum, non æquè tamen furentis adhuc Dulcitii posita; ab hoc enim celeriter insequente, eminus sagittâ transfixa est volens lubensque, & amorem suum Numini saucio pectore testatura, mox in ejus complexum à cælestibus Paranympis domum, id est Cælum, deducta; anno salutis CCC.IV. *Ex Actis S. Anastasia.*

Mox ut germinare inceperint fœdæ cogitationes, compunctionis gladio interimat ipsas, qui cordis sui JESUM cupit habere possessorem; virilem super se adhibent custodiam, quâ nec seducatur nec alliciatur. S. Laur. Just. de Cast. Conn. c. 33.

S. GUILIELMUS C. 6. Aprilis.

GVILIELMVS domi nobilis, Hugoni Abbati, apud Parisienses, à parentibus ad omnem pietatem informandus traditus est. Nec abhorrebat à disciplinâ pius animus, quâ comite feliciter in literis progressus, facile superabat æmulos, quibus ob morum integritatem fastidio fuerat. Patebat multorum invidiæ, quam ille æquo animo perferens, nihil alienum à virtute patrabat, quæ sedem firmam in pectore ipsius jam fixisset. Dubius quo vitæ genere virtutis studia decurreret, monente tandem severius Odone Abbate, & objectâ Christi crucifixi in vitreâ fenestrâ depicti spe-

specie, pectore ejus faces subdente, in religiosam se familiam recepit, in quâ cælestibus promissis accensus, ita se probavit aliis, ut Roschildensibus præficeretur Abbas. Et quia pii omnes adversis exercentur, nequaquam ab iis vir sanctus eximius fuit, cæli nihilominus deliciis sustentatus. Gravius decumbenti S. Genovefa virgo solamen & morbo medicinam attulit. Morituro denique Reparator noster, Sanctis comitatus, conspicuum se fecit, scilicet ne mortis larvâ terreretur. Cælum Anno M.CC.II. subituro paratum solium ejus discipulus vidit, coronamque, rarum opus & Angelorum manibus elaboratū; sed gemmas GVILIELMVS suppeditavit, virtutes suas, quarum nos nomina fortasse scimus, & subinde de pretio disputamus, sed subterfugimus patientiæ scalpellum, sine quo nulla gemma cælatur. *Ex Surio.*

Christus sit confabulator tuus: Christus sit contubernalis tuus & convivæ, imò Christus ipse sit tua delicia, ipse quotidianæ refectiōnis epulum, ipse tibi sit intima dulcedinis alimentum. S. Pet. Dam. l. 7. Ep. 6.

S. CALLIOPIVS MART. 7. Aprilis.

CALLIOPIVS eximiâ sanctitate juvenis ad agenda Liberalia ab impiis invitatus, liberè abnuit, nefas esse Christianis dictitans, insanire cum ratione. Præfectus urbis Maximus extrema primùm comminatus, cum nihil objectis terroribus profecisset, versus ad blanditias, velut in dotem invitamentumque; sceleris filiaë matrimonium promisit. Eam conditionem generosius etiam respicientem plumbatis contundi, nervisque crudis fœdè laceratum, in rotam jubet innecti, curvaturâ cultris obarmatâ, rogoque; juxtâ validè flammante.

Utriusque tamen metum discussit Angelus, qui & ignem oppressit, & rotæ volubilitatem conversionesque stitit. Theoclia mater, audito filii casu, in carcerem ad filium penetrat, vulnera obligat, gratisque vocibus prædicat, quòd Martyrè peperisset. Noctu inter precandum cælesti voce confirmatur. Damnato denique ad crucem CALLIOPIO, mater pretio lictores obstrinxit, ut situ inverso statuerent crucem. Mira feminae virtus in comparatione Machabææ vocanda. Ad supplicium velut triumphantem prosequitur, in cruce tanquam solio filium spectatura. Pendentem cælestis nuncius ad æternitatis gloriam evocavit, mater amplexu stringens exanimum, pignus præmissum ad Superos filium è vestigio est insecuta. *Ex Metaphr. & Baron. in Not.*

Perpende & invicem confer tribulationem & gloriam; momentaneum & æternum; leve & pondus; gaude & exulta, quia quod tribulationis sustines, momentaneum est, quod gloria præstolaris, æternum est; leve est, quod toleras, pondus, quod exspectas. S. Petr. Dam. l. 8. ep. 6.

S. AIBERTUS C. 7. Aprilis.

AIBERTUS stans à puero precationibus somnum distinguebat. Terram, originis memor, frequenter osculabatur: finemque respiciens, modico alimento moriturus utebatur. Cum vitam S. Theobaldi Poëticiis vinctam numeris à vano homine demisisset altius in pectus, in loca primùm sola recessit: Aquilæ deinde specie cucullum sibi offerentis excitatus, ad Monasticen se vocari intellexit; demum in solitudinem rediit, finemque arctioris vitæ initiis æquavit. Ibi cum
aditu

8. April.

VITÆ SANCTORVM.

183

aditu aquarum eluvionibus obfesso, vitæ necessariis arceretur, Deipara virginū choro cincta buccam panis in os AIBERTI indidit, quâ exinde cibi inopiam annis duobus & viginti, duobus minùs bibendi desiderium sustentavit. Cilicio corpus, imò innocentiam tegebat; neque enim castitas tutius habet involucrum. Centies quotidie procumbens, verba divinæ ad Deiparam legationis iterabat. Scamno solòve somnum excipiebat, ingratum naturæ exactorem & pretiosi temporis furem mulctandum, non mulcendum existimans. Multos à devio in semitam virtutis, histrionem adeò, cujus quondam odæ mutandi statûs occasionem præbuerant, revocavit; facilis audiendis pœnitentium criminibus, plusque patris quàm judicis adferens ad tribunal. Vitâ ad hunc modum in annum quinquagesimum prolatâ, rebus humanis eximitur anno M.C.XXIV. & nunc quoque non nisi uno cibo pascitur, ASPECTV DEI. Ex Sur.
Lippel.

Inter pressuras & arumnas ad illum semper oculos erige, qui te paratus est, post flagella, dulcedinis suæ gremio confovere; qui te post turbines & procellas in supernæ quietis amœnitate constituet, & ab oculis tuis lacrymas linteo consolationis absterget. S. Dam. l. 8. ep. 6.

S. WICTERPUS EPISC. 8. Aprilis.

DE WICTERPO Gallia contendit & Bojaria. sed cælum pridem litem diremit, cum sibi illum vindicavit verior patria. Pontifex Augustæ, fundum, quem ad Julias fauces habebat, Eptaticum, DD. VIRGINI & Laurentio donavit, locumque eum velut ad sanctiores ferias Tusculum habuit, frustra Henrico Antistite etiam mortuum
inde

inde auferre adnitente, cum vel MARIA WICTERPVM suum nollet dimittere, vel WICTERPVS a MARIA suâ nollet recedere. Templum quoque D. Afræ, quæ inter Hungarorum populationes alteras penè flammâs passa est, è cineribus in pristinum splendorem erexit. Vos qui sacra manibus tractatis, unum audite & exhorrescite. D. Herluca virginî à morte tam fuit familiaris, ut quoties ferè ad epulum sacrum iret, comes iret aut dux WICTERPVS. Fortè solam Herluca se credidit inter preces. Sed sola non fuit. Adfuit cum WICTERPO CHRISTVS, triste oculo amantis spectaculum & verbo ipsissima Pilati scena. Nihil hic, tantùm lacrimæ & gemitus loquebantur, & nimirum tot ora quot vulnera clamabant. Illud etiam WICTERPVS ad Herluca addidit: *Ad hanc formam Sponsi expallescis soror? illa; emorior.* Ille iterum: *Cupis ab oculis theatrum crudelitatis hoc amotum?* illa iterum: *ah! percipio.* Ergo, subjicit WVICTERPVS, oculos nega Richardo sacrificanti, cujus impuritas carnifex est Sponsi tui. Audiit, abstinuit ab impuri facris, idemque ut vulgus faceret, auctor fuit. O ætas nostra! ô sacra! ô Sacerdotes! eja dicite, oculos hominum à vobis si abducunt Superi, quibus ipsi vos aspicient, nisi iratis? *Ex Bav. S.*

Si non solum anima, sed & corpus nostrum templum est Spiritus S. quomodo is, cui prohibetur carnale commercium, non violat templum Dei, dum semetipsum petulanti luxurie prostibulum constituit, Spiritum S. in quo signatus fuerat abjicit, spiritum libidinis in se introducit? S.P. Damian. l. 4. Ep. 3.

S. MARIA ÆGYPTIACA. 9. Aprilis.

Audite omnes apud divinum tribunal rei. Patronam si MATREM Judicis habetis, causam peractam habetis. Certè causâ laboravit illa MARIA, cui nomen Ægyptus dedit, & tamen hâc non cecidit, ubi melior MARIA peroravit. Quid enim? nominis illa sui oblita, ut voluptati litaret, pudorem non venalem, sed gratis omnium libidini exposuit: quin festo Exaltatæ Crucis die, cum Hierosolymam Orbis conflueret, ausa est velle ibi infanda Veneris sacra publicare. Sed molientem ter pedem impurum templo inferre, ter repulit vis arcana. Quid MARIA? ad MARIAM abit. quid agis misera? Veneri patrocinari vis Virginem? O quid apud MATREM non possunt lacrimæ? quid non lac MATRIS apud sanguinem potest FILII? orat illa; exorat iste: absolvit Judex admissam, quam absentem damnaverat. Sed audite pœnitentem, qui peccantē inspicitis, VI. annis supra XL. eluit lacrimis feras inter, quidquid inter homines peccaverat, semper oppugnata ab Orco, semper victrix, VIRGINIS auxilio, nulli hominum nisi Zosimo visa. Is divino ductu ad eam venit, & vitæ feriem, quam dedimus, audivit; cum sacro dein epulo revisit, quod ut caperet MARIA, per Jordanem sicco vestigio advolavit. Itâ puram cum undæ jam probassent, secundò redux defunctam in arenâ offendit: anxio verò de sepulturâ leo supervenit, & fossam unguibus dedit, æternum non tam pœnitentis, quàm miserantis MARIÆ monumentum. Ex vit. PP.

*Si criminum immunitate turbatus, si conscientia
fœditate confusus, si judicii horrore perterritus, si ba-
rathro*

rathro desperationis absorptus es, Mariam cogita, Mariam invoca: non recedat à corde, non recedat ab ore.
S. Bern. serm. sup. Missus.

S. MACARIUS PATRIARCHA.

10. Aprilis.

MACARIUS Armenus Patriarcha Antiochenam sedem beavit, sed multò magis pauperes, quos unos ille domi Palatinos, foris antambulones habuit. Ob id, & quæ jam tunc patrabat mira, ne in ore omnium esset, omnium oculos fugit, & sub quo lateret ignobilis, sepulchrū Christi petiit. Sed Saracenorum scelere ad ipsa ossa usque lacera virtus, & tribus clavis pavimento affixa, pressaque pectus ignito saxo, ut ferè solet, se ipsa prodidit: prodidere Angeli in auxilium missi, ipsique jam hostes MACARIUM, & quod caput est, in MACARIO DEVM agnoverunt. Interea parentes suum esse dedecus arbitrati, orbam filii insulam filiumque exulem videre, mittunt, qui aut verbis, aut vi adducant. Et jam parabant hanc illi. Sed cælo pugnante capti oculis manibusque, quas ad facinus extenderant, MACARIO se dediderunt. Hic cruce, quæ illi scipionis loco serviebat, oculos & manus reddidit, itaque expeditus exul orbem deinde pererravit, Bojariæ quoque hospes, demum Gandavum in Flandriam pervenit, relictis ubique symbolæ loco ingentibus miraculis, quæ unico suo scipione dedit cruce insignito. Flandriam cum dirissima lues popularetur, sese cum gemino socio vicariam urbis victimam morti objecit. A morte geminum circulū cæli ostenderunt & crucem in altero, ut sciremus, quò crux scipio illum abduxisset. Sed numne MARIAM amavit?

II. April. VITÆ SANCTORVM. 187
amavit? Non nisi in cryptâ eidem dicatâ sepeliri
voluit. Et verò ubi mollius ossa nostra jacerent,
quàm in sinu MARIÆ? *Ex Sur. & Bav. S.*

*Bonum mihi Domine tribulari, dummodo ipse sis
mecum, quàm regnare sine te, epulari sine te, sine te glo-
riari. Bonum in tribulatione magis amplecti te, in ca-
mino habere te mecum, quàm esse sine te vel in calo.*
S. Bern. serm. 17. Qui habit.

S. STANISLAUS EP. M. II. Aprilis.

Iustitia præfides multos habet, Patronos pau-
cos. STANISLAUS aded Cracoviensis Antistes
mortuum citare testem coactus est, ne optimâ
causâ caderet. Prædium à Petro viro nobili em-
ptum, fraude amicorum ejusdem propè perdide-
rat, nisi illum ipsum Petrum, triennio antè defun-
ctum, ad Judices redivivum adduxisset, quem ne-
mo vel intestabilem ausus est dicere, vel refutare.
Vitiorem severus vindex semper audit, ignarus
regulam flectere, seu pauperum tabernas, seu re-
gum palatia metiretur. In omnem peccandi licen-
tiam Boleslaus Rex prouerat, quem nequicquam
admonitum STANISLAUS piorum tribu movit.
Non erat Rex huic probro concoquendo; sed vin-
dictam spirans, satellitibus ad aram stantem, victi-
mam objicit, iisque tertium divinâ virtute vim
afferre prohibitis, ipse carnificis munus occupat,
& laniati à se Antistitis membra dispergit. Dam-
narunt crudelitatem quatuor Aquilæ perpetuis
excubiis reliquias rutatæ; donec miraculo cæle-
stique luce exciti mortales eas in urnam compo-
nendas legerunt. Juvit pietatem divina manus, la-
cerosque inter se artus ita colligavit, ut nullum
crudelitatis vestigium superesset. Non sustinuit
impious

impious Rex tam luculentam insanix suæ exprobrationem; sed regnum exilio mutavit, omnium hominum odium; cum STANISLAI triumphum etiam Aquilæ auferent. *Ex Surio.*

Nunc dum mundus arridet, dum carnis sanitas fervet, dum prosperitas terrena demulcet, quæ post ista sequantur, excogita, & quæcunque transitoria sunt, altiori consilio jam transisse decerne, & velut ludificatorix illusionis somnium deputa. S. Dam. l. 8. ep. 8.

S. GUTHLACUS C. II. Aprilis.

GUTHLACUS regio fatu nobilis, circa salutis annum DCC. VI. castra solitudine, sagumque sacco mutavit. Sedem sibi legerat expertem humani cultus Insulam, quam perpetuis turbis ita infestam dæmones reddidere, ut consilium fuerit, statione decedere, nisi opportunis auxiliis D. Bartholomæus patronus ac tutor confirmasset. Corruptum aliquando ad inferos abstraxerant iidem turbatores, ubi oculis objectâ æternorum ignium atrocitate, minati sunt, nisi Insulâ facessere vellet, continuò præcipitandum. Gnarus GUTHLACUS nihil ultra minas posse, ausus est vel in hostico abnuere. Ex eo tempore quot diebus ab Angelo tutelari sub diei noctisque crepusculum visebatur, novasque contra increbescentem hostium impetum vires accipiebat. Discipulo, qui ei necem moliebatur, mentis arcanum aperuit: pro quo preces ad Deum fundere non destitit, quoad certam ei salutem impetravit. Eidemque triumphum suum ostendit mortuus, ejus pompæ pars fuit ignea turris à terrâ in cælum pertinens. Ethelbado Regi exuli per speciem objectus regni restituendi nuncius fuit. Qui receptis potestatis insignibus

12. April.

VITÆ SANCTORVM.

189

signibus, cœnobium sui vatis monumento superstruxit, in quo corpus ejus quiescenti quàm mortuo similis inventum est. *Ex Sur. & Lipp.*

Ne cesse est, ut illic dentibus strideant, qui hîc edacitate gaudebant: illic ab iis irremediabiliter plangitur, à quibus hîc voluptuosè ridetur; qui que hîc olfaciunt nidores aromatum, illic eos sulphureus fœtor excruciat, & tetra piceï fumi caligo circumdat. S. Dam. l. 8. ep. 6.

S. ALFERUS ABB. 12. Aprilis.

Patria ALFERO Salernum, schola Principis illic aula fuit. Ex hâc ad regem Germanorum Legatus feliciter è viâ aberravit, & ad Regem Regum in cœnobium Cluniacense deflexit. Inde melior jam ad patriam Legatus monachis illîc præfuit, & Cavense Asceterium condidit. Ibi mali dæmonis invidiâ ex altissimo monte præceps dejectus, risit incolumis veteratorè, altius olim nec tam impunè cadentem. Incolam saxo obtritum à sociis in oratorio suo id noctis voluit deponi; mane deinde vespillonibus funus quærentibus hominem restituit. Quina ova cùm essent, sed septem hospites, sine fraude, sed non sine miraculo, & fortè cum risu singula singulis attribuit. Vates plurimis aliis fuit, ipse mortis suæ vatem longè nobilissimum Christum habuit, qui sexto die prius quàm obiret, ALFERVM ad cœnam invitavit: condixit lubens, & quò famem opsonaret, jejunos venit. Miracula mortuus continuavit, ex multis unum illis narrabimus, qui ex Veneris harâ ad Numinis aram accedunt, & heu! impurati epulo divino inter virgines mentes Angelos accumbunt. Fuit qui quoties sacram mensam frequentare parabat, somniorû intemperie absterreretur.

Eam

Eam maculam etsi nullâ suâ culpâ contractam, cum precibus, jejuniis, confessione semper elueret, redibat tamen ad invitum illa, & etsi scelus non esset, videbatur tamen esse. Tandē dormienti adstiterē ALFERVS visus est, & fonti admotum sanctioribus undis lustrare, jamque contra Stygis ejuscemodi vulnera eximium facere. O similis, inquis, fons mihi curreret! At si oculos habes, binos domi habes.

Altaria Domini non alienum sed divini duntaxat Amoris ignem accipiunt. Quisquis igitur carnalis illecebra ignibus aestuat, & sacris assistere mysteriis non formidat, sicut nunc aestuantis luxuria flammâ decoquitur, ita postmodum gehennæ incendiis consumetur.
S. Pet. Dam. l. i. ep. 6.

S. JUSTINUS M. 13. Aprilis.

JUSTINVS Philosophus Palæstinâ oriundus, literarum amator, varias in Philosophiâ sectas amplexus, Platoni tandem auscultare cœpit. Declinaverat fortè populi turbam, cum nescio quid ad mare secum meditatus, in hominem incidit, à quo immortalitatem & supplicia animorum edoctus, Christianam veritatem aspexit, eandemque adversus hostes acerrimè tutatus est, sanguinis & vitæ prodigus. Multa Judæi Gentisque adversum Christi cultores machinabantur, quorum causam apud Cæsarum subsellia magnâ dicendi libertate tutatus, illud impetravit, ut Christiani deinceps, nisi maleficii convicti essent, innoxii viverent. Nobilis ingenii monumentum hodieque legitur; gloriæque est bonis literis hanc piam operam Christo Romæ impendisse, ubi melior nunquam causa acta est, etsi optimo ejus Patrono sanguine

13. April. VITÆ SANCTORVM. 191
fanguine stetit. Nam cum crescentem vitâ & disciplinâ Cynicum, ignorantiam hominis multoque magis caninam impudentiam offensus, publicis congressibus vicisset, ea res scilicet canem illum ad vindictam inflammavit. Nulla ratio perdendi JUSTINI aptior visa, quam si ut Christianum allatrasset. Exosum id nomen iterum esse coeperat & capitale. Ergo structæ D. JUSTINO insidiæ haud sane nolenti; captus rogatusque Christianusne esset; affirmavit. desereretne sua sacra; renuit. mortem subiret; voluit; id Christo mortalium severo judici gratum, sibi utilissimum fore affirmans; ac mox cervice securi subjectâ, vitam perdidit, perditurus, nisi perdidisset. *Ex Surio & Baron.*

Si unus omnium ad vitam introitus & similis exitus diligenter attenditur, varietas illa, qua versatur in medio, necesse est, ut tanquam volax fugacis somni vanitas contemnatur. B. Dam. l. 7. Ep. 5.

S. HERMENEGILDUS M.

13. Aprilis.

Ostendit HERMENEGILDUS, quando tandem negare obedientiam parentibus, etiam cælo arridente, liceat. Cum enim patrem haberet Leovigildum Visigothorum Regem, & hæresi Arrianæ oppidò addictum, ipse saniores fidem à Præsule Leandro didicit. Sed veritas etiam apud parentem odium peperit. Hic enim cum laudibus debuisset, ferro filium oneravit, & anno libertatis Christianæ D. LXXXIV. in carcerem dedit. HERMENEGILDUS, ut monstraret, quam non pensi regnum haberet, humanis rebus omnibus se abdicavit, purpuram cum cilicio mutavit, tempus omne inter vota ac supplicia transegit, demum è carcere

carcere templum fecit. Subinde ipsâ sacri Paschæ nocte captivum à parente subornatus Pseudo-episcopus adit, & ad facerrimam scilicet mensam invitât : sed HERMENEGILDVS fidenter negat se in potestate futurum, etiam in vinculis Catholicæ libertatis memor. Eapropter irâ succensus Leovigildus, cum religione patrem etiam exivit, ejusque imperio cadit filius securi caput diminutus, pulcherrima Paschæ victima, sed non à parente danda. Cæterum Martyrem continuò è cælo voces laudârunt, & delapsæ indidem lampades exornârunt. Mox etiam piis manibus parens impius morte suâ parentavit, adductis post ad Catholicam Fidem omnibus VVisigothis. Ita pietas quam decollasse in HERMENEGILDO impia hæresis putavit, toto regno caput extulit. Ex S. Greg. M.l. 3. Dial.

Melius est contristare parentes, quàm contristare Dominum JESVM. Hic enim nos creavit & salvavit illi saepe suos amando perdidit. Ne te moveant tuorum lacryma, ne tu tibi ipsi æternas lacrimas parias. S. Clim. Grad. 3.

S. THOMAS M. 14. Aprilis.

Nata est THOMAS Alexandria, à parentibus benè ac pudicè educata, & demum nuptiis tradita, ut antè Virginibus, sic Matronis postea præluxit. Sed rarò castitas inter multos habitata. Ausus est focer, cujus in domo cum marito degebat, omnis juris atque adeò pietatis in filium oblitus, conjugalem in nuru fidem tentare. Cohorruit illa ad tam infanda, & monitis precibus lacrimas addidit. At ille, cui pudorem non potest, vitam extorquet, mediamque, non

audita

auditâ crudelitate, secat. Enimverò non tulit vindex Numen, sed parricidium extemplò cæcitate multavit. Intereâ adsunt, qui maritum castissima volunt conventum; vident sanguini suo innatare pudicitiam; vident cæco vestigio muris oberrantem Susanneum senem; quis tragœdiam hanc dederit? rogant. Non ausus est diffiteri auctorem se esse amens Oedipus; sed cum atrocitatem criminis, quam videns non viderat, nunc cæcus vel sole clariorem aspiceret, non dubitavit ultrò mortem orare, & capitis in se sententiam ipse pronuntiare. Et verò hunc facilè judices audiverunt, cæcumque duci scilicet jusserunt: THOMAIDIS verò tumulus ceu Martyris cultus a Cœnobitis Scetanis, Asylon deinceps fuit eorum, qui hostem Cupidinem fugerent. Nimirum jam antè cæcutiens puer oculis suis timet. *Ex Meneis.*

Quoties te sentis turpibus cogitationibus pulsari, toties pone ante mentis oculos, quomodo Christus crucifixus est pro te. Redemptor tuus moritur pro te, & tu nescis cujusmodi sordidâ cogitatione sordidaris in mente. Hug. l. 3. de Ani.

S. LYDWINA V. 14. Aprilis.

LYDWINA formam obesse castitati videns, dignum virgine rata est votum, deformitatem à cælo petere. Audiit hoc, & omnia morborum examina misit: iis ita omnis gratia defluxit, ut nemini jam placeret cadaver domum ducere. Sed sic illa demum formosa CHRISTO visa est. Hic ex amantibus solus jam ægræ cum MATRE effidere; solus amoris sui & patientiæ symbola per Angelos lectulum ambientes ostentare: quorum certè unâ recordatione LYDWINA cruciatus suprâ
I quam

quàm dici aut credi potest, graves, facilè tamen omnes redimebat. Genium tutelarem ducem ad ea loca, quæ CHRISTVS olim præsentia suâ nobilitavit, ad purgantes item flammæ & beatas sedes habuit. Ab eodem donum è primi parentis homo lignum tulit odore nobile: ut inde una jam vel virginitas vel patientia sperare quid posse videretur. In subsidium pauperum ipsa pauperrima peculium tamè corrogabat, & JESU crumenam dictabat; cui profectò omnes, cum audient, avari inuidebunt, quippe quæ exhauriri nunquã potuit. Homini facinoroso suasit, plumis in unum latè noctem incumberet. Risit ille, sed cum hoc in plumis non posset, ne in flammis olim posse cogeretur, flevit deinceps. At LYDWINA anno Christi M.CCCC.XXX. ægritudinis assiduæ ac multiplicis XXXVIII. cum id dolorum incrementum impetrasset, ut ignibus nihil superesset piandum, mortua tandem est, vel, ut rectius loquar, tandem desit mori. Ex Io. Bruggmano.

Corporea omnia, & quidquid fluxum est & caducum cum aspernans, totum te caelesti Patri addicas, nec presentis temporis, sed futuro ævo vivas, morti sique meditationem, ut Plato ait, hanc vitam existimes. S. Greg. Naz. ad Philagr.

S. FRONTO ABBAS. 14. Aprilis.

Ridiculi homines, morituri ne moriamur se me, extimescimus. Commeatum in anno comportamus, diem victuri: horrea struimus, sepulchrum subituri, formicæ dicam an homines? Nimirum qui vitam dedit, victum vitæ extra urbem fora non poterit dare? Quasi verò si ille velit etiam inter medias epulas non Midæ, inter aquas non

non Tantali simus? contra, ubi ille velit, non aëre
 leges exurgat, in fonte vinea? Certè rupē aquam
 dedisse memini, cumque terra negaret, panes cæ-
 lo pluisset etiam in deserto. Ite Reges, castra culi-
 narum struite, aciem coquorum ducite, famem
 oppugnaturi. Vincam ego vestram superbiam. aut
 nemo, aut cælum mihi opsonabit. Hæc aut similia
 his cum animo suo FRONTO; hæc ad pulcherrimi
 propositi socios LXX. quos omnes secum ex urbe
 in loca deserta ab hominibus sed non DEO etiam
 eduxit. Nec fefellit ingens animus, & spes tam
 generosa. Providit Numen, & alienam avaritiam
 paupertati iussit FRONTONIS servire. Ergo Ange-
 lus ad dormientem nescio quem divitem: tu equi-
 dem in rerum omnium affluentiam jam copiam
 etiam fastidis, at Christus interim in servis suis
 cum inopia & ad eam fame conficitur. Non audit
 hæc Euclio, sed iterum in utramque aurem dor-
 mivit. Ergo aures aliter vellicavit, plagasque, ut
 somno crederet, addidit. Tum demum quid sibi
 cælum vellet, penitus visus intelligere, & cibariis
 LXX. mulos onustos, cum nesciret ubi FRONTO
 ageret, sine ductore in incertum dimisit. At illi
 recta inde ad FRONTONEM, inde exonerati ad di-
 vitem iterum, qui miraculo motus anniversariam
 deinde eam liberalitatem esse voluit. *Ex vit. PP.*

*Avare fac tibi sacculos, & fac jubente Deo; sed fac
 erogando; quia quidquid pauper acceperit, Pater celestis
 suscipit: & ubi recondit? In calo, & ne fortè perdidisse
 te doleas vel usuram, centuplum percipies, quidquid in
 calum paupere pramiseris perferente. S. Chrysol. l. 25.*

S. EUTYCHIUS M. 15. Aprilis.

HOc die Ferentinates EUTYCHIVM Martyrem colunt, etsi ubi, aut quando animam posuerit, nesciant Annales. Sed hæc Fasti olim cælestes loquentur; nam istis sua commendare, hoc demum ego æternum famæ monumentum credo. Et nos quidem etiam olim facta nescimus, at EUTYCHIVS etiam post mortem vates futura scivit, & ut scirent alii, è tumulo monuit. Etenim Redemptus Pont. fortè templa sua obibat, sacra & sacrorum curatores non (quod hodie fit) alienis, sed suis oculis inspecturus. Ventum est Ferentinum. Hic fessus lectulum sibi adornari propter tumulum Martyris imperat, rectè humana æstimans, tantumque censens à sepulchro lectum distare, quantum mors & mortis germanus frater somnus distant. Tunc quoque inter curas insomnem ferè noctem agenti EUTYCHIVS visus adstare, & quærere num vigilaret? affirmanti deinde illa verba tertium inclamare: *finis venit universæ carnis.* simul vaticinium ipse quoque finire. Atque hæc noctis prodigia diei portenta exceperunt. Visa & audita cælo arma quassari, & vento Aquilone duce castra ignea & ignea acies imminere. Hæc verò omnia explicarunt non multò post Langobardi, cum è Septentrione Italiæ se infuderunt, sacra humanis, humana sacris miscuerunt, clademque patriæ intulerunt. Inter hos ipsos tamen armorum strepitus suaviter Redemptus obdormivit. Obdormivit inquam, nam parum differre mortem à somno ostendit vivus cum mortuis dormiens. *Ex Ferrat. & Greg. Magn. Dial.*

Petendum nobis est, ut Deus nos à Diabolo liberet,

qui

16. April. VITÆ SANCTORVM. 197
qui Christū terris, ut Diabolum vinceret, commodavit.
Clamet homo, clamet ad Deum, clamet, Libera nos à
malo; ut à tanto malo, solo Christo vincente, liberemur. S. Pet. Chryl. serm. 70.

S. JOACHIMUS CONF. 16. Aprilis.

Felices Senæ! vel ideò, quòd inter tot mundi
hodie libertos, ipsa servos tot VIRGINIS nu-
merant. Ex his JOACHIMO nostro pileum hodie
in cælo *Dominæ* dedit. Vir fuit obsequendi studio,
sui contemptu; sed præcipuè charitatis æstu in
ægros mirandus. Exemplo fidem habe in paucis
memorando. Iter illi Arretium; ex itinere obvius
fuit, qui epilepsi, sed multò magis impatientiâ la-
borabat. Noster verbis, consilio, operâ suâ solatur:
sed nequicquam gravius jam animo quàm cor-
pore periclitante. Hic JOACHIMVS post preces
DEO fufas, in se novus medicus morbum omnem
transfert. Igitur Arretii ipso DOMINÆ ASSUMPTÆ
die, dum sacrificanti servit, cereumque elatæ in
sublime Eucharistiæ manu prælucet, cadit morbo
impellente: cereus tamen stationē in medio aëre
servat, gaudente utique Angelo in hominis offi-
cium involare. Sub hæc Senis vi morbi iterum
cadit, mensamque secum instructam trahit. Nihil
tamen fractum, nihil confusum. Sed & alia prodi-
gia clarum fecerunt, ut apertâ ad preces portâ,
radii precantis in otheo (quò sæpius assuevit con-
cedere) caput visi cingere. Cæterum morbo omni
superior illud etiam velut vitæ rectè actæ præ-
mium à cælo emendicavit, ut viventis carnes ver-
mium agmen popularetur. Fatum obiit, quale ex-
petiit ac prævidit, ipso Christi morientis die, cum
illa verba socii legerent: & *inclinato capite emisit*

Spiritum. Sed apud mortuum quoque medicinarum morborum quæsiuerunt, & verò reppererunt, Epileptici præcipuè, non ignari expertum mali huius medicum se accedere. *Ex Ferrar.*

Quid infirmius homine, quem sensus fallit, ignorantia decipit, circumvenit iudicium, pompa lædit, tempus deserit, mutat ætas, hebetat infantia, iuventus precipitat, senectus frangit? S. Pet. Chryl. serm. 45.

S. HELENUS C. 17. Aprilis.

Fugiendum est citò, quod nocet citò: Sapientia in isto maturè HELENVS consilio, & è mundo prius quàm pueritiâ exiit, tutius inter feras, quàm homines victurus. Jejunia producenti cacodemoni escas obtrusit; sed HELENVS & cocum & dapiferum aspernatus cum Cælo quàm Orco prandere maluit; mox enim Angeli, ut Christo quondam dapes esurienti ministrarunt. Tanto deinde promptius ipse quoque per longa itinerum spatia alia prandia ferre, & si oneri succubuiisset, onagris imponere, nil repugnantibus pigerrimis alioquin animantium. Neque jam solum onera illius assidue sed ipsum etiam HELENVM, cum Myrtam sacrificii causâ accerferet, per amnè crocodilus transverit aded sanctitati obtemperant omnia. Discipulus eius cum Orci minister libidinis faces admoveret, incendiarium HELENVS ad tantas redegit angustias, ut extra circulum, quem in arenâ scipione descriperat, ne latum quidem unguem aut unguulam ponere sit ausus, donec turpe incendium extingueret. Illud etiam memorabile, quòd illæsus ignem calcavit, ut Zaream Hæreticum falsitatis argueret, qui perfidiam suam per flammam probare non ausus, Catholicæ Religionis, ut veri auri, pretium

18. April. VITÆ SANCTORVM. 199
tium auxit. His facinoribus HELENVS Heliopo-
litanam primùm mitram, deinde æternitatis co-
ronam meruit. *Ex vitis PP.*

*Si vis animam tuam in sua virginitatis integritate
persistere, aures & oculos à negotiorum secularium va-
nitate firmiter obstrue, carnalium hominum colloquia
destructioni magis quàm edificationi profutura con-
temne; nam qui tangit picem, inquinabitur ab eâ.
S Pet. Dam. Op. XII.*

S. URSMARUS C. 18. Aprilis.

Q UO tempore mater gravem URSMARO fere-
bat uterum, venerandâ fortè canitiæ senex
per visum astitit, puerulumque, manu gestatum
ejus curæ commendavit. Excusanti annonæ diffi-
cultatem panem candidum porrexit, novo mox
inter manus auctu grandescentem; prodigiique
rationem ad nascituræ prolis doctrinam retulit,
cum annis ad multorum mortalium emolumenta
amplificandam. Simul monstravit enitentem in
sublime filiolum per scalam cælo insertam. Præsa-
gio fidem adstruxit vita cælitibus quàm homini-
bus propior: nam Episcopus tempore succedente
creatus, novem annis à pane humano temperavit,
reliqui cibi tam modicus, ut validæ membrorum
vocisque vires haud immeritò miraculi instar
obtinerent. Dæmones frequenter injustâ cor-
porum humanorum possessione dejecit: metu
lemurum infestas ædes aquâ lustrali solvit: mor-
bos curationum fines egressos divinâ sanatione
depulit. Porrò charitas servandorumque morta-
lium studium in eminentissimum virtutis fasti-
gium assurrexit, cum esset quotidie cujusvis ho-
minis salutem sanguine vitæque recuperare pa-
ratus.

ratus. Rerum aduersarum patientia in Jobi comparationē euexit. Obiit anno Christi D. CC. XIII. de cælo obtinendo sollicitus imprimis, ut qui iam scalas admoverat, antequam nasceretur. *Ex Rother. Veronense.*

Multi simplices & humiles calos penetrant. Nullus verò arrogans, quamvis omnium liberalium pollet scientiâ, ad caeleste admittetur convivium, tantoq; grauioribus cruciabitur pœnis, quanto nequius donum Dei tractauerit. S. Laur. Just. de Casto Connub. c. 14.

S. THEODORUS M. 19. Aprilis.

THEODORVS cum sacramentum, quod CHRISTO dederat, Marti negasset, post fustuarium craticulæ injectus, pice ac sulphure perfunditur. Sed cum crudelitate hâc tellus commota è sinu aquas, quæ rogū exstinguerent, effudisset, THEODORVS incolumis ad Marti devotos provocavit: iret ex omnibus unus aliquis in rogam, Deumq; suum etiam ipse probaret. Illi causæ diffusi rem ad sacrificulos rejecerunt. Ex his etiam DIOSCORVS adductus, palam Jovis patrocinium respuit, suscitq; ipse è flammis causam Jupiter dicere juberetur; se diem ei dicturum, se ex fano obtorto collo ad iudices ignes rapturum, cæloq; pulcherrimo, quod unquam fecisset, sacrificio ipsum Jovem immolaturum: probaret ille fulmine se Deum, pictosq; suos ignes, & unâ hos in caput sacrificantis, si posset, congereret. Indoluit Jovem, ludos fieri Proconsul, & DIOSCORVM jam Christianum flammis, THEODORVM verò quadrigis raptandum dedit. Hic verò abeuntibus in præcipitium equis, alio è cælo curru triumphans in Prætorium venit. In succensam exinde

19. April. VITÆ SANCTORVM. 201
exinde cum militibus, quibus hæc miracula fi-
dem fecerant, fornacem coniectus, altero mane
loqui reperitur PHILIPPÆ matri, quæ triennio
antè captiva abducta, ad preces filii per Ange-
lum tum erat reducta. Advolat igitur tyrannus,
milites hastâ transfigit, matrem capite multat,
THEODORVM ipsum in crucem agit. Sed ille
post tot victorias, non petiisset aliud trophæum.
Ex Menais.

*Non est patiendum, ut assidua de Deo cogitatio ex
animis nostris elabatur; agendumque assiduè, ut ex
perpetuâ recordatione impressam cordibus nostris piam
de Deo cogitationem, velut indelebile signum circumfe-
ramus. S. Bas. in Reg. fus. disput.*

S. VVERNHERUS M. 19. Aprilis.

WERNHERVS rustica, ex Trevirensi agro, pro-
genies, egenis comparcebat paratum diurno
labore obsonium: vitrici asperitatem, ipse tam
miti ingenio, fugere coactus, in opiliones haud
paullò mansuetiores incidit; nam & mapalibus
fugientem, & esurientem cœnulâ exceperunt,
quibus ne oneri foret hospes asymbolus, defixo
humi bacillo, novum è terrâ fontem salire iussit: à
Pastoribus digressus in feras incidit; annum enim
agentem XIV. Judæi adhuc Christi in Christianis
sanguinem sitientes, capite prono columnæ alli-
garunt, S. Hostiam ab ore repetituri: loris deinde
ac ferro per omnia membra crudelissimè grassati,
satis docuerunt quàm longè Apellæ omnem hu-
manitatis sensum abjecerint: nam etsi triduo in-
ter tormenta exacto, omnium opem ac commi-
serationem exposceret, eam tamen neque apud ju-
dicem argento corruptum reperit, inter acerbissi-
mos

mos cruciatus id unum habiturus solatii, quod pendens demum ad exemplum Christi animam efflavit. Cadaver ejus in speluncam abjectum est, ne à Judæis, sed feris laniatum credi posset; jussu nihilominus ei Cælum persolvit, multâ face circum cadaver accensâ, quæ VVERNHERI innocentiam & Judæorum crudelitatem detexit. *Ex Suri.*

Ad cælum respice, brevissima hujus vitæ terminus tibi ante oculos pone; & cum quo de villicatione tuâ rationem ponere debeas, sollicitus meditare. Quid enim proderit hodie auro & gemmis contegi, si cras contingat nudum & reum ad inferni supplicia pertrahi. S. Pet. Damian. l. 7. Ep. 15.

SS. Sulpitius et Servilianus MM.

20. Aprilis.

Rursum te ad nuptias invitamus, sed (quemadmodum semper factum est) Agni; quin imò, si lubet, ad choreas etiam, non quidem ut ducas, sed ut spectes, simulq; illud etiam fatearis, verum dixisse, qui ferè ebrios & insanos saltare dixit. Ecce Sulpitio Euphrosyna, Serviliano Theodora despondetur, & Aureliano Consulis filio Domitilla promittitur. Jam quatit Hymenæus faces, jam locus, jam amor ridet, mox lacrimas daturi. Nam interea Domitilla Euphrosynam & Theodoram familiares suas Christo conciliat, hæ verò eidem sponfos etiam suos, admittente iterum Domitillâ, dum ejus operâ Christum videt cæcus, & mutus loquitur. At nimirum interea solus Aurelianus cæcutit, solus hic non sana loquitur. Quin adeò tibicines jam solus conducit, & pede frequenti terram pulsans in exitium suum jam pridem Orcum laborat evocare. Jamque duos
omnino

omnino dies totidemque noctes assiduas saltando se exercuerat, cum quiescit tandem mortē subitā prostratus, nec jam ille domum Domitillam, sed illum domum Proserpina ducit. Porro SERVILIANVS & SVLPITIVS, firmati his miraculis, non dubitarunt postea pro Deo & castitate cervices præbere securi secandas, rectius capite, quam Aurelianus pede saltaturi. *Ex gestis S.S. Nerei & Achillei apud Sur.*

Debet bene conscia mentis esse letitia non inconditis comessationibus, non nuptialibus excitata symphoniis; Ibi enim intuta verecundia, illecebra suspecta est, ubi comes deliciarum extrema est saltatio. Nemo enim, ut dixit quidam secularium Doctor, saltat sobrius, nisi qui insanit. S. Amb. l. 3. de Virg.

S. AGNES POLITIANA V. 20. Aprilis.

NAtale solum AGNETI mons Politianus est. Quo die in lucem prodiit, multis vicinus æther facibus stellans illustris vitæ primordia celebravit. Nono ætatis anno, quo virgines aliæ totę pendunt à matribus, D. Dominici institutum in sacro Parthenone complectitur. Quindecim annis pane & aquâ victitavit; sæpeque cælesti pluviâ, qualis Hebræis per desertos Arabiæ campos moventibus annona fuit, inter precandum est operata. Tres aliquando gemmulas ei Deipara dono dederat, vaticinata, suo honori aliquot ab AGNETE templa constituenda. Jesulum alias in sinum ejus infuderat: cujus è collo crucem eam abstraxit, quæ in hæc usque tempora ad facti memoriam piorumque venerationem conservatur. Sæpè ab Angelo divinam hostiam accepit. Balneum, quo valetudinis causâ utebatur, cælesti manna in-

stratum, eoque loco fons medicâ salubritate præditus erupit. Et quemadmodum sæpè divinos genios vivens habebat hospites, ita moriens eosdem adepta comites, in cælum evolavit, anno salutis M.CCC.XVII. mortem multi infantes è suis cunis, quâ sermone, quâ cantu celebrarunt. Corpus putredine taboque intactum virtutum ac præcipuè castimonix luculentam præbuit testificationem. *Ex Bullâ Canonizat.*

Vt sancta anima Christi caractere utrobique signetur, eum in corde suo signaculum ponat, ut amoris ejus facibus medullitus inardescat; ponat etiam in brachio, ut piis operibus valenter insistat. S. Pet. Damian. l. 7. ep. 9.

S. ANSELMUS EP. 21. Aprilis.

FAcilè mundum despicit, quisquis æquis oculis aspicit. Testis luculentus ANSELMVS est. Vidit hic (nebulam ab oculis Deo removente) quem nos mundum dicimus, immundam, quâ patet, paludem esse, cœni omnis ac sordium colluviem: in hâc volutari miseros homunculos; hinc delicias suas haurire delicatulos, hinc gemmas quærere avaros, hinc triumphare ambitiosos. Miratus ANSELMVS posse tam sordidâ lacunâ pisces gaudere tam nobiles, oculum ad religiosorû septa transtulit, & ædes sibi videre visus est regio opere structas, & omnibus delitiis affluentes. Has itaque ingressus, ex Monacho Cœnobiarcha, ex Cœnobiarcha Pontifex Cantuariæ mortuus memoratur, anno M.C.IX. vir qui è minimis quibusque rebus maxima dare documenta scivit. Nam, ut alia silentio prætermittam, cum lepusculum sub equum suum fugientem à canibus undique

cingi

cingi conspexisset, eam morientis conditionem esse exclamavit ab atris geniis obsessi. Jam puerum conspicatus cum aviculâ lusitanti filio alligatâ, peccantis hominis typum esse dixit, qui libertate suâ spoliatus, ad arbitrium Stygii aucupis viveret. Itaque qui jam nos circumspicimus, si ANSELMO credimus, mali dæmonis ludus, lepufculi, & aviculæ captivæ sumus. Nec tamen stulti lepores fugimus, nec aviculæ filum rumpimus: quin quod omnem stultitiam exsuperat, cantitare etiam in tantis miseriis juvat. *Ex Edinero.*

Cùm semel anima adhaerit cupiditatibus demersa terrenis, difficilè in altum potest, unde descendit, sine Dei favore, evolare. Actuum enim suorum vincula laqueis, & secularium deliciarum illecebris obnoxia tenentur. Ambros. in c. 4. Lucæ.

S. THEODORUS C. 22. Aprilis.

THEODORVM sexennem mater ad omnem licentiam informabat, cùm S. Georgius, ne filium Cæli Imperatori autoratum vitæ corruptelis effeminaret, præsens admonuit, pueri deinceps in sanctitate magister. Eunti ad Ædem sacram dux adfuit viam præstigiis Orci præceptam & impeditam aperiens; matri quoque, si à pietate filium avocaret, stricto mucrone exitium minatus. Prope interitum THEODORVS erat, quando decantatus ille Proteus, assumptâ contubernalis formâ, incautum in præcipitium intulit præfultor ipsius factus, eumque exemplo tracturus, nisi custodis cura prævaluisset. In templo Christum cum Virgine matre præsentem aspexit, à quo ad sanctiorem militiam invitatus, illico stipendia facere cœpit. Gigantem credidisses vim cælo illaturum, si

labores spectasses. Miraculis morborumque medelâ clarus, quos aliis absterfit, sibi gratulatus est dolores, eos divinæ in se voluntatis argumenta dictitans. Venenum impiorum invidiâ mistum Reginæ cælorum benevolentia superavit, quæ piorum mensis securitatem affert, certiolem utique quàm ii, qui periculosas Principum epulas gustu explorant. Huic Reginæ Cælitibusque tam charum quid mirum est, si Reges nostri orbis suspexerunt, neque passi sunt THEODORVM voto suo potiri, qui cum probra sitiret, vel invitus honoribus maclatus est? *Ex Suxio.*

O quàm suave commercium, imò quàm inenarrabilis dulcedo in humanis visceribus oritur, cum Creator & Creatura alternis in se invicem affectibus delectantur! sicut per prophetam dicitur, Suavis sit ei laudatio mea, ego verò delectabor in Domino. S. P. Dam. l. 7. Ep. 19.

B. ÆGIDIUS C. 23. Aprilis.

ÆGIDIUS tertius Assisiatis Francisci affecla, ingenuo sanctoque mentis candore ad insigne virtutis culmen pervenit. Virum, è S. Domini familiâ, eximiâ doctrinâ, de perpetuâ Deiparæ virginitate dubium sibi que difficilè consentientem, tali prodigio contra ancipitem cogitationem confirmavit. Ter scipione terram impulit, dicto singulos ictus profecutus, hoc ordine: *Maria Virgo ante partum : Maria Virgo in partu : Maria Virgo post partum : &* mox lilia totidem ad scipionis impulsu Ægidii que vocem solo emerferunt. Tertio ante suum natalem die, Christus ei spectabilis adfuit, reditu per consequentes quindecim dies instaurato. Ex quo tempore tam concita-

23. April. VITÆ SANCTORVM. 207
citatis in cælum desiderijs rapiebatur, ut audito
vel à pueris per plateas Paradisi nomine, rerum
omnium sensu destitueretur. Septem in eo emine-
bant virtutes, credendi constantia, pietas erga
Deum, reverentia, commiseratio, cura officii,
obedientia, grata beneficii memoria. Quinqua-
ginta duobus annis in sacrâ militiâ meruit. Post
mortem magnum luentium agmen è lustralibus
flammis in cælum evexit. Obiit Perusii anno
M. C. C. LXXXIII. *Ex Surio.*

*Si invenis aliquid melius, quàm videre faciem Dei,
illuc te prepara: Va tali amori tuo, si vel suspicaris ali-
quid pulchrius quàm est ille, à quo est omne pulchrum,
quod te teneat, ne illum cogitare merearis. S. August.
in psal. 43.*

S. GEORGIUS M. 23. Aprilis.

ANNO post natum Servatorem XC. supra C C.
GEORGIUS fortissimus CHRISTI miles, &
ob virtutem inter Tribunos adlectus, tum Comitis
etiam titulo à Diocletiano ornatus, cum hujus ni-
hilominus efferam in Christianos tyrannidem
propalam damnasset, in vincula & ipse tractus, sa-
xum primò ingens pectori injectum supinus for-
tius, quàm cælum Hercules tulit; ad machinam
deinde mucronibus omni ex parte armatam, ut
antè ad gladios in acie, risit. Hinc calce tres dies
sepultus, cum illustrior surrexisset, ferreos & ab
igne candentes calceos indutus, nempe ad Olym-
picam coronam cucurrit. Cæsus iterum immani-
ter, ac alapis contusus, in ruborem languoremque
iplos carnifices dedit, & testem fidei suæ mortuum
è tumulo produxit. Tandem post tot egregiè pu-
gnatas pugnas coronatum pridie in carcere ab
ipso.

ipsomet Imperatore CHRISTO, caput iterum coronandum securi subdidit; cum prius ad ejus imperium corruissent omnia Numinum simulachra, & cacodæmones se esse, non Deos, ultrò edixissent, verissimo omnium, quod unquam dederunt, oraculo. *Ex Metaphr.*

Deus ipse omnium rector ac Dominus cum omni Angelorum militiâ certamen tuum expectat, tibiq; contra Diabolum dimicanti parat æternitatis coronam. S. Amb. in Epist.

S. BONA VIRGO. 24. Aprilis.

A Ge virgo anime. hæ tibi leges feruntur. Lecto pudico cubato. Vestis cilicium esto. Ut latrones domesticos effugias, pudorem peregrè ad Divûm templa circumfero. Nempe duras, ais, & verè æreas leges fixisti. Quid vis dicam? Tu non potes quod isti & istæ? addo quod virguncula BONA potuit, cui vix septenni has leges ipse summus Legislator Christus tulit, annuente & probante virgine animo. quid? quòd ultro non lecto sed stramine involvit pudorem, si non tam molliter certè securiùs dormiturum? quòd non semel sed decies ex Italiâ ad S. Jacobi sepulchrum in Galaciam abiit? quòd tres omnibus septimanis dies non nisi pane & aquâ traduxit, & reliquis, quibus opiparè vixit leguminibus vixit, etiam tunc, cum ab Hierosolymitano itinere & longâ Saracenorum captivitate redux continuâ febris laboravit? Superi! quis nostrûm ægro corpusculo facit tam ægrè? Nimirum Virgo facit, ut periclitanti pudicitiae medicinam faciat. Et arrisit his studiis Christus ipse, qui Jerosolymæ ad sepulchrum suum orantis BONÆ capiti ter manum suam imposuit, &

post

25. April. VITÆ SANCTORVM. 209
post quadragintadiæ jejunium traductum, in
eâdem eremo à Virgine, in quâ ipse traduxerat
olim, annulo sibi visendus desponsavit, multisque
aliis miraculis ornavit. Ultimò è vitâ BONA inter
risum cantusque abiit. Quid miraris lector? dum
vixit, flevit. Ex Bzovio 13. tom. ann. Eccl.

*Fidelis & religiosus animus ea, quæ sunt caelestia,
concupiscat, & divinarum promissionum avidus in
amore se incorruptibilis boni & in spem veræ lucis at-
tollat. S. Leo Papa in Ann. Assump. suæ serm. 2.*

S. MARCUS EV. 25. Aprilis.

MARCUS ut primùm res Christi gestas litteris
consignavit, à Petro Alexandriam legatus
est: cum ipso etiam Evangelium in urbem pene-
travit. Cum enim sub portâ Anianus cerdo detri-
tas Apostoli soleas reficeret, subulâque in lavam
exerrante, Deum, ut sit in adversis, inclamaret,
MARCUS vulneri remedium fecit, & Anianum
magno operæ pretio ad Christi Religionem tra-
duxit. Sed cum ob quotidiana fidei incrementa
MARCUS insidiis appeteretur, Anianum pro se ur-
bi Episcopum dedit, ipse Pentapolim abiit. Indi-
dem biennio post Alexandriam rediit, ubi ad
aram ipse Dominicæ Resurrectionis festo die ca-
ptus raptusque per urbem, Paschalis pro Chri-
sto factus est victima. Eâ nocte Angelus nomen
suum Marco albo Cæli inscriptum monstravit, &
Christus ipse magno præsens fuit solatio: postea
luce cum laqueo gula implicaretur, tam citò con-
stringi non potuit, quin celerior anima ad Supe-
ros evolare. Cadaver ne tortores exurerent, coor-
ta repente tempestas rogam omnem cum bustua-
riis disjecit. Nunc de illius tumulo Italia Germa-
niaque

niaque certant, ut de Homeri cunis Græciæ urbes, lite tantò sanctiore, quantò dignior est, qui Christi, quàm qui Achillis prælia scripsit. *Ex Brev. Rom. & S. Hieron.*

Sic est vita nostra, quasi homo in domo alienâ, nesciens quâ horâ vel die dominus domûs dicat, vade foras, quia non est domus tua, in qua es. O sæculum vanium! quid nobis tanta promittis, dum decipis? Auctor serm. ad Fr. in Eremo.

S. BASILEUS EP. MART. 26. Aprilis.

Sælus heu! ingens, Juventus. Tuis manibus tuam occidis, eheu! toties castitatem, cum olim viri sancti occidere pro alienâ non dubitarint. Prodeat BASILEVS, & dum pro alienâ pudicitiam pugnat, pugnare pro nostrâ nos doceat. Erat Licinio Imperatori in Parthenone virgo, virgini nomen Glaphyra, addictissima Christo & castitati. Huic insidias tyrannus Cupido per alterum tyrannum Licinium moliebatur. Glaphyra ab amore docta fugere, ipsa quoque alas assumit, & ad Episcopum BASILEVM abit. Sed nihil latet cæcum licet Amorem. Proditur virgo apud Imperatorem, & unâ virginis custos Pontifex, & juberet utrumque vincitum adduci Licinius. Commodum Glaphyra morte beatâ vincula effugit, sed subit BASILEVS vas pretiosi pudoris. mox juberetur aut fidem aut caput ponere. Nec multum ille apud animum suum deliberat, abjicit caput, ut fidem seruet. Utrumque & caput & truncum corpus seorsim in mare proturbant carnifices. Sed qui aut corpus aut caput Martyris periret, si neque unus ex hoc capillus est periturus? Angelus Elpidophoro viro Christiano in cælis animum BASILEI,

in

in undis corpus monstrat. Ergo illi cum piscatoribus ita convenit, ut quidquid demum prehensum id loci verriculo esset, suum esset. Mox BASILEVS extrahitur, non jam minutus capite, sed planè integer. Una tantùm & illa rubea linea ornabat, non inficiebat cervicem, ut Glaphyra è Servatoris sui collo præmium, monile hoc videatur suspendisse. Ex Surio.

Habet acies Christiana potentes munitiones & arma victricia; Deo scilicet instruente milites suos, ut spiritu veritatis mansuetudo iram, largitas avaritiam, benignitas extinguat invidiã. S. Leo s. 7. de Jejun. 10. Mens.

S. SITA VIRGO. 27. Aprilis.

PRope Lucam in Hetruriã nata SITA servitutum Fatinellorum familiæ, imò verius egenis servivit. Nam his ferè suum victum cessit, & quod unum in servã supererat opis, pro mendicis quotidie apud dominos mendicavit, præclaram mercaturam dictitans (& mercatores erant) ingens cælum tantillo emere. Et verò liberali dextræ, cum nihil aliunde suppeteret, Numen suggestit. Ita sitienti rogatori cum aquam se porrexisset crederet, vinum propinavit. Alteri cum fabas vendendas gratis dedisset, nihil tamen dominus superveniens abesse comperit, mensuram cælo, ut promiserat, remetiente. Vestem quoque pellibus subductam, & commodatam ab hero, nudo ipsa commodavit. Nec fefellit. Retulit hic cum irasceretur Herus SITÆ, & ex oculis disprens docuit, nulli securius rem credi, quàm cælo. Alias deprehensa panis reliquias miseris ferre, quò oculos dominorum falleret, tantisper in flores vertit, gratissimos deinde esurientibus odores. Suum verò, hoc est, vir-

virginitatis florem, quem à teneris intactum in
tumulum etiam salvum intulit, precibus & jeju-
niis fovit, lacrimis rigavit, nec lecto, sed quæ ho-
ribus amica est, terrâ deposuit, nec dubitavit
quandoque procacem servuli petulantiam ungui-
bus notare, itaque vel invitum verecundum face-
re. Nudis pedibus ad sacrata loca euntem multa
miracula comitata. Quid? quòd domum redeun-
ti sub noctem comes è cælo delapsa MARIA ivit, &
pontis urbisque portas reclusit. An dubitabimus
ergo Cœli januam viventi SIRÆ tam propitiam
morienti paruisse? Ex Bzovio, 13. tom. Ann. Eccl.

*Succincti lumbos mentis castam & sobriam vitam
in Dei timore ducamus, nec concupiscentiis carnis men-
ticipatûs sui oblita consensiat. Brevia & caduca
sunt terrenarum gaudia voluptatum, quæ ad eternita-
tem vocatos à semitis vitæ conantur avertere. S. Leo
ser. 2. de Ann. Alf. suæ.*

SS. THEODORA ET DIDYMUS

MM. 28. Aprilis.

FAbulam damus, dum vivimus, alius alio pul-
chriorem: pulcherrimam DIDYMVS & THEO-
DORA dederunt. Hęc dum parvulum tyrannum A-
morem fugit, in majorē alterum Maximinum Imp.
incidit. Jubetur aut fidem, aut virginem ponere.
Quid ageret? Martyr moreretur, non virgo? Vir-
go viveret, non Martyr? placuit virgini Martyrem
fociare. Abripitur in cellam infamem: sed primus
DIDYMVS irruit in militis personâ vultum aman-
tis præferens: instruitur elegantissima scena: mu-
tantur vestes: sub milite evadit virgo: sub virgi-
ne miles deprehenditur. Sed nunquam magis illa
virgo, quàm cum sic miles, nunquam magis iste
vir,

vir, quàm cum sic femina fuit. Dum enim hic ad supplicium ducitur, adest illa, & litem ecce de morte movet. Vadem ait se pudoris, non mortis legisse; hanc vel fugâ meruisse; esse certè in virgine ferro locum, si injuriæ non fuerit; sed nec animos deesse, quos cum armis sumpisset; deum si THEODORA addicta sit morti, THEODORAM se esse; si DIDYMVS, etiam hunc induisse. Contrà querebatur ille, ingrati beneficii præmium invidere; arma se exuisse non militem, stolum induisse, non feminam; turpe fore viro tergum vertere, si sic mulier pugnaret; illi plus lactis, sibi plus sanguinis naturam dedisse; se denique (sive DIDYMVS jam esset, sive THEODORA) se ad mortem damnatum clamabat. Quid multis? duo pugnarunt, & cernentibus causam lictoribus, ambo vicerunt. Ex D. Ambr. l. 2. de Virg.

Virginitas fastigium est omniumque consummatio virtutum: ad quam si quis eniti potuerit, hunc servum Dominus, hunc discipulum Magister agnoscet, hic terram triumphabit, hic erit consimilis Deo, quia virtutem Dei cepit. Lactant. l. 6. de vero cult.

S. PAPHNUTIUS M. 28. Aprilis.

PAPHNUTIUS Eremita, detectis à tutelari genio gentilium insidiis, facto divino sacrificio, ultro in jus atque judicis conspectum ambulavit. Quem sanguinarius canis tam fœdâ verberum laniationem concerpfit, ut patefactis lateribus exta in terram effunderentur, quæ sacer custos suis denuò receptaculis abdidit, vulnerumque hiatus obsepfit. Cum in vinculis mirâ luce micaret, XL. fenatores veritatis claritate præstricti, unum ac verum Numen sunt professi, eamque ob causam
flam-

flammis absumpti. Non multò post sedecim pueros senatorum filios ad tribunal adduxit, hæsitque alienato à sensibus in Deum animo: pueri in proposito constantes extincti. Piscatores octo supra quadraginta sic amore Christianorum sacrorum accendit, ut unà ad supplicium contenderint, jugulumque ferro subjecerint. PAPHNVTVS quadrifariam distractus, membraque in templi tectum jactata hominibus ludibrium, pabulumque fœdis avibus futura. At disjectas corporis partes Angelus conflavit, Christusque vitalem spiritum restituit. Cujus prodigii magnitudine multi ad Ecclesiam adjuncti, fidem sanguine consignarunt. Ad extremum, molâ ad collum deligatâ, in undas præcipitatur PAPHNVTVS. Sed pondere lapidis divinâ manu sustentato, cum mergi volens non posset, in crucem actus eximiorum certaminum in eâ arbore, quæ fortes omnes coronat, palmam tulit. *Ex Metaphr.*

Si sapiſ, in viâ, quâ nunquam ambulasti, non ipſe tibi doctôr aut ductôr eris, sed aurem Magiſtris inclinabis & increpationibus eorum acquieſces & conſiliis; & operam ſcientiæ & lectiôni dabis, ne ſerò poenitens dicat, cur deteſtatus ſum disciplinâ? Guerr. ſ. de Advent.

S. PETRUS M. 29. April.

PETRUS Veronæ parentibus hæreticis ortus, septimo ætatis anno duodena credendi capita in scholis perdidicerat, itaque fixa animo retinebat, ut nullis unquam imperiis ad eorum veritatem improbandam compelli posset. Institutionem deinceps D. Dominici per vitam sectatus, speciosum Prædicatoris nomen rebus æquavit: quippe tanto populi studio frequentiaque concionabatur, ut

ægrè

29. April.

VITÆ SANCTORVM. 215

ægrè per confertam multitudinem sellâ gestatus evaderet in suggestum. Dicta factis & prodigiis affirmavit, ut validissimâ persuadendi ratione. Valuit præcipuè adversus devios ab Ecclesiæ fide, vim contrariam paternæ perfidiæ sortitus. Fuit, cum à Deiparâ, quod olim à Servatore cognominis Apostolus audivit: *Ego pro te rogavi Petre, ut non deficiat fides tua.* Quo patrocinio constantiam tenuit usque ad sanguinis vitæque jacturam: etenim lethalibus aliquot illatis ab hæretico vulneribus, reperens Catholicæ veritatis à magistro instillatæ confessionem, unam mortem plurimis de sacrilegâ sectâ palmis repensavit, ad annum Christi M. CC. LII. Subinde inspectus est in cælo, Mariæ, cujus ope illuc evehctus erat, lateri adjunctus: quodque viventi jam concesserat Deus, post fata insigni miraculorum famâ illuxit. Tantum interest à teneris cum recto verum combibisse, quibus semel imbuta mens, ut vasa recentia, odorem primum servabit. *Ex Survio.*

Nulla sunt majores divitiæ, nulli thesauri, nulli honores, nulla mundi hujus major substantia, quàm est fides Catholica, quæ peccatores homines salvat, cæcos illuminat, infirmos curat, catechumenos baptizat, fideles justificat, pœnitentes reparat, justos augmentat, Martyres coronat. S. Aug. serm. 1. de Verb. Apost.

S. HUGO ABB. 29. April.

HYGONEM Ecclesiæ Burgundia, principe natum familiâ, protulit. Hic, adversis parentibus, eò perfugit, ubi splendorem à majoribus tractum humilis familiæ consortio celaret. Capiti divinus spiritus, columbæ specie conspicuus imminere visus: unde vim ad mira perpetranda singula-

gularem hausisse persuasum. Nam & in secreto huiusmodi manorum pectorum mentis obtutum figebat, & morbis cujuscunque generis medicinam de celo parabat. Habebat Sanctius in vinculis Alphonsum fratrem Hispaniæ regem, cujus libertatem cum HVGONIS supplicem à fratre postulasset, D. Petrus cœnobitiæ cuiusdam indicavit, HVGONIS apud Deum preces momentum habuisse, Sanctioque deinde conspicuus Alphonsi dimittendi mandatum dedit. Episcopo linguæ ad petulantiam sermonis expeditæ vaticinatus est, post mortem tumente ac obfuso pustulis ore Manes ejus levitatis confessionem edituros. Spectro deinde effatum probante indicto in dies septenos monachis silentio, constitutâ ex contrario medicinâ, flammis purgantibus reum exemit. Sub exitum Deipara cum D. Petro HVGONI adfuit. Eodemque tempore Fulgentius Abbas duos Angelos vidit in astra geminum lectulum molientes, quorum alterum HVGONI, alterum Anselmo Cantuariensi Pontifici dicerent stratum. Et nunc ambo quàm molliter cubant! ridentque nos, qui, ut S. Augustinus loquitur, volucari malumus in carne & sanguine. *Ex Hug. Clun.*

Si de omni vel otioso verbo, quodcunque locuti fuerint homines, Deo sunt reddituri rationem in die judicii, quanto districtius de verbo mendaci, mordaci, injurioso, de elato vel lascivo, de adulatorio vel detractorio judicabuntur? S. Bern. l. de tripl. Cust.

S. CATHARINA SENENSIS V.

29. Aprilis.

CATHARINA ut primùm fari potuit, scalas percreptans ad singulos gradus Angeli verbis MARIAM salutavit. Quid jam mirum, si his gradibus

bus ipsum sanctitatis culmen conscendit? Anno ætatis septimo, CHRISTO, quem supra D. Domini-
ci ædem conspicuum habuit, se sponsam, ille, con-
ciliante Matre aliisque Cælitibus, Sponsum se ob-
tulit CATHARINÆ. Itaque sæpiusculè jam ad eam
invisere, non rarò personatus mendicus amorem
probare, & stipem deinde datam è cælo multis
laudare. Addixerat se feminæ fœdo carcinomate
laboranti, nec jam stipendium aliud præter calu-
mñas ferebat. Subtristi eam ob causam nonnihil
ecce CHRISTVS adest, geminam manu coronam
prætendens, hanc auro, illam spinis rigentem, ju-
betque optionem facere. Illa non nescia, quâ Spon-
sus corollâ ornatus esset, spinas invadit, jamque
melius animata impensius pergit servitutem in-
gratæ servire; quin, ut Sponso se probaret, ex ipso
ulcere pus exugit. Meruit hæc sitis alterum hau-
stum, quem ex latere suo dilectæ CHRISTVS pro-
pinavit. Illa ab hâc ambrosiâ jam ebria porrò ausa
est petere, cor amans sibi haberet. Superi, quis fi-
dem daret! nisi amoris hominum tam obnoxios
vos sciremus? Aufert CATHARINÆ cor CHRI-
STVS, & suum reponit. Tunc profectò expleto
amantium voto, CHRISTVM CATHARINA cor
suum: suum CHRISTVS CATHARINAM vocare
potuit. Ex Surio.

*Difficile imò impossibile est, ut & presentibus quis &
futuris fruatur bonis; ut & hic ventrem & ibi men-
tem impleat; ut de deliciis transeat ad delicias; ut in
utroque seculo primus sit: ut & in cælo & in terrâ ap-
pareat gloriosus. S. Hieron. Epist. 14.*

S. ROBERTUS ABB. 29. Aprilis.

ROBERTVS gente Campanus, natalium decus virtute ad immortalem memoriam illustravit. Nondum erat editus in lucem, cum Ermgardis matri per quietem objecta Deipara annulum obtulit, eoque sibi clausum utero infantem despondit. Quem natum sic Ermgardis eduxit, ut sacro pactæ virginis connubio dignus redderetur. In Cellensi Asceterio Monachum indutus, diversis cum supremâ potestate cœnobiis præsedit, religiosæ potius disciplinæ, quàm cumulandis opibus intentus. Accidit, ut ad portas duo sacris initiati, sed egentes, ab ROBERTO stipem præstolarentur. Negabat penoris præfectus vel unum panem reliquum esse. Ad prandium signo excitis domesticis, Abbas, conspectis in mensâ panibus, unde illati essent, rogavit. Oeconoמו respondente, se Fratrum numero æquatos panes reservasse, omnes tolli iussit, ad fiduciam & obedientiam anxias suorum cogitationes revocaturus. Ex humanis abbat octogenario major, die jam prospecto atque indicato. Curam suorum ne à morte quidem possum increpare somnolentos solitus, excitareque ad divinas laudes, mirâ benevolentiam, quâ tamen erga nos Angeli quotidie utuntur, exiguo operæ pretio. Quid vis? Deus ipse ad ostium stat & pulsatus neque tamen expergisceris. Ex Lippeloo.

*Christus per Mysterium suum tibi videatur in ore
& Christus per sui amoris incendium tibi vivat semper
in corde, ut congruat etiam tibi, quod sponsa dicit in
Canticis, Fasciculus Myrrhæ dilectus meus mihi.*
S.P. Dam. l. 7. Ep. 19.

SS. MARIANUS & JACOBUS MM.

30. Aprilis.

ANnus ducentessimus sexagesimus secundus, par nobile Martyrum habuit: MARIANVS alter, alter JACOBVS fuit. Et illum quidem pollice suspensum pondera talis annexa tentissimis nervis ad ima retrahebant; sed ad carceres reducti, animus in Cælum abiit, æterni convivii promulside recreandus, quam in pulcherrimum inducto triclinium, S. Cyprianus propinavit, haud gravatè pro unâ illius guttulâ omnem sanguinem daturus. JACOBVM intereâ proprio Martyrum baltheo Angelus cinxit. Ita hic robur suum induit, alter bibit. Nec multò post novus cælo nuntius mittitur de venustioribus ephebis, qui sexto vice torquis indutus, & palmam ventilans (nam & ipse nuper unâ cum matre & gemello trucidatus fuerat) MARIANVM & JACOBVM ad martyrum condicere convivium jubet. Nec illi tam lautas epulas aspernari, aut morari diutius ausi, postera die dederunt symbolum ambo capite plexi. Nihilominus equites toto diffusi cælo malum minari carnificibus visi, qui tam candida innocentia lilia demessuissent. *Ex Surio.*

Dies noster ultimus certissimum est, nobis quòd veniat; incertissimum est, quando, vel ubi, vel unde nobis adveniat: nisi quòd senibus est in januis, qui juvenibus est in insidiis. Guerr. ser. 3. de Advent.

B. FRANCISCUS SENENSIS. 30. April.

ETIAM FRANCISCVM viderunt Senæ libertatem mundi repudiare, & servis VIRGINIS accedere. Quamquam non tunc primum transiit in

K 2

ser-

servitutem VIRGINIS ; natus in hanc est. Si quidem mater FRANCISCO plena liliū sibi parere est visa, ex quo alia atque alia pullularent, quibus MATREM VIRGINEM coronaret. Videbatur deinde, nescio quis, Pontificiā majestate insignis scepro uterum tangere, spondereque, liliū, quod ferret, candori nihil obfuturas mundi spinas. FRANCISCVS deniq; lustrico fonti admotus plus quam pueriliter exultare est visus, oculosque suos in jam tunc suum ocellum, MARIÆ iconem defigere. Jam pueritiam ingressus, quotidie quingenties AVE DOMINÆ suæ dixit, orationi extra tempora Musis dicata tam deditus, ut non in domo paternā, sed templis habitaret. Asellum (ita quam nos ad instar catelli Melitensis habemus, carnem appellabat) saxo & flagris exercebat. Pro concione omnium animos incendebat, ut fidem habeam virginibus, quæ volantem supra dicentis caput igneum globum se vidisse affirmarunt. Adversus obrectatores opem flagitanti PATRONA VIRGO auditum abstulit, ut surdis auribus præteriret calumniantes. Sub mortem ante dicentis vultum Angeli librum explicarunt. Librum vitæ credidero fuisse, & in illo FRANCISCVM nomen suum legisse; tam hilari post obiit, & quidem die, quo Christo cælum paruit. Ex demortui ore liliū ajunt natum esse, scilicet ut vobis, Sodales, pietatis in VIRGINEM semen esset. Ex Bzovio to. 13. Ann. Eccl.

Imitare minutissimas aves, mane & vesperi Creatori gratias referendo. Et si es devotior, imitare Lusitaniam, cui quoniam ad dicendum laudes dies sola non sufficit, nocturna spatia pervigili cantilenā decurrunt.
S. Max. serm. de Carn. host. non timend.